

## Мунофиқларга энг оғир намоз



17:30 / 17.10.2021 2652

مَلَسَ وَهَيَّجَ لَهْلَلِ لَصَلَّ لَلْ لُوسَرَّ نَأُؤْنَعُ لَلْ لِيضَرَّ رَؤِيْرُهٗ يَبَأْ نَع  
يَلَّصِي الْجَرَّ رُمَّأَنْ نَأُؤْتَمَمَهٗ دَقْلَ :لِاقَفَ تَأَوَّلْ لَصَلَّ صَغَبَ يِفَ أَسَانِ دَقَفَ  
أَوْقَرَّحِيَّ فُؤْمَبَ رُمَّأَفَ ،أَهْنَعُ نَوُفَّ لَخَّ تِي لَجَّ لِي لِفَلَاخُ أُمَّتْ ،سَانِ لِبِ  
أَنِي مَسَّ أَمَطَعُ دَجِي هُنَّ أُمَّؤَدَحْ أَمَلَعُ وَلَوُ ،مُؤَتَّؤِيْبَ بَطَحْ لَلْ مَزْحَبُ مَهَيَّ لَع  
ؤَسْمُؤُحْ لَأَهْأَوْرَ ،ءَأَشَّ لَلْ يَنْغِي أَدِيءَشَلْ

ؤَالصَّوْءَأَشَّ لَلْ ةَالصَّ نِي قِفَانُؤُ لَ لِي لَعِ ةَالصَّ لَقُؤْثَأُ نِ ؛ ةِي أَوْرِي فَو  
رُمَّأَنْ نَأُؤْتَمَمَهٗ دَقْلَوُ ،أَوْبَحُ وَلَوُ أُمَّؤَوْتَأَلِ أَمَهِي فِ أَمَّ نَوُؤْمَلَّغِي وَلَوُ ،رَجْفَلِ  
يَعْمَ قَلَطْنَأُ مَّثَ سَانِ لِبِ يَلَّصِيَّ فِ الْجَرَّ رُمَّأُمَّتْ ،مَأَقُؤْتَفِ ةَالصَّ لِبِ  
مَهَيَّ لَعِ قَرَّحُؤَفِ ةَالصَّ لَلْ نَوُؤَدَهْشِي أَلِ مَوْقِ لَلِ بَطَحُ نَمَّؤُحُ مَهْمَؤُ لَجَّ رِبِ  
رَأْنِ لِبِ مَهْمَؤُؤِيْبِ

Абу Хурайра розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Расулulloх соллаллоху алайхи васаллам баъзи намозларда бир қанча одамларнинг йўқ бўлганини билиб:

«Батаҳқиқ, мен бир кишини одамларга намозга ўтиб беришини, намозга келмай, орқада қолаётганларга ўзим бориб, уларнинг уйларига ўтин боғламларини қалаб туриб, устидан ёқиб юборишларини амр қилишга

қасд қилдим. Агар бирлари семиз гўшти суяк топсалар, унга ҳозир бўлар эдилар», дедилар. Яъни, Хуфтонга, демоқчилар.

Бешовлари ривоят қилганлар.

Бошқа ривоятда:

«Мунофиқларга энг оғир намоз Хуфтон ва Бомдод намозларидир. Агар у иккисидаги нарсани билганларида, эмаклаб бўлса ҳам келар эдилар. Батаҳқиқ, намозга амр қилиб, у қоим қилинганда бир кишини одамларга намоз ўқиб беришини буюриб, сўнгра ўзим ўтин боғламларини кўтарган одамлар билан намозга ҳозир бўлмаган одамларнинг олдига бориб, устиларидан уйларига ўт қўйиб юборишни қасд қилдим», деганлар.

Шарҳ: Ушбу ҳадиси шарифдан жамоат намозига бормаслик қанчалар ёмон эканлиги кўриниб турибди. Акс ҳолда Пайғамбар соллаллоҳу алайҳи васаллам ундайларни уйига қамаб туриб, устидан ўт қўйиб юборишга қасд қилмас эдилар. Хуфтон ва Бомдод жамоатларига ҳозир бўлмаганлар бир ўринда мунофиқ деб аталиши ҳам жамоат намозининг шариатимиздаги аҳамиятини кўрсатади.

Шунингдек, Пайғамбаримиз соллаллоҳу алайҳи васалламнинг «Эмаклаб бўлса ҳам келар эдилар», дейишлари ҳам қаттиқ гапдир.

Буни Хуфтон ва Бомдод намозларини жамоат билан ўқиганларга бериладиган савобни билганларида ёхуд бу икки намоз жамоатини тарк этганларнинг гуноҳи ва унинг оқибати нима бўлишини билганларида, эмаклаб бўлса ҳам келар эдилар, деб тушунмоқ лозим.

***«Ҳадис ва ҳаёт» китоби асосида тайёрланди***